U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **P. S.,** zastoupený opatrovnicí P. S., pracovnicí Krajského soudu v Ústí nad Labem, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou3, PP 21/OAM, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 16. 3. 2005, č. j. 14 Az 478/2004 - 22,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností brojí proti shora označenému usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, kterým byla zamítnuta jeho žádost o ustanovení zástupce pro řízení o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „žalovaný“) ze dne 11. 10. 2004, č. j. OAM-4146/VL-18-C09-2003, o neudělení azylu pro nesplnění podmínek podle § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

Stěžovatel v kasační stížnosti uplatňuje důvod obsažený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), když namítá jinou vadu řízení před soudem, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Stěžovatel nesouhlasí s usnesením krajského soudu, neboť se v průběhu řízení o udělení azylu několikrát změnil zákon o azylu a stěžovatel si pro špatnou znalost českého jazyka neměl možnost tyto změny prostudovat. Kromě toho poukazuje na to, že se mu nepodařilo telefonicky spojit s advokátem Mgr. A. P.

Ze všech těchto důvodů stěžovatel navrhuje zrušit napadené usnesení krajského soudu a žádá, aby byl jeho kasační stížnosti přiznán odkladný účinek.

Nejvyššímu správnímu soudu je ze soudního spisu známo, že krajský soud v mezičase po podání kasační stížnosti proti tomuto usnesení zastavil řízení o věci samé, tedy řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného, a to svým usnesením ze dne 3. 10. 2005, č. j. 14 Az 478/2004 - 39. Z toho důvodu nelze nyní posuzovanou kasační stížnost věcně projednat, neboť za situace, kdy bylo z vůle stěžovatele ukončeno řízení ve věci samé, již věcné projednání otázky, zda má být stěžovateli pro toto řízení před krajským soudem ustanoven právní zástupce, pozbývá smyslu. V dané věci tedy nejsou splněny jiné podmínky

řízení a Nejvyššímu správnímu soudu nezbývá, než stěžovatelovu kasační stížnost odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl, protože v době jeho rozhodování nebyly splněny podmínky řízení.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byl návrh odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. března 2006

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu